

сително нѣщо, той не е абсолютно реаленъ, той не е необходимъ за всички живи същества. Обаче, има единъ огънь, безъ който никой домъ не може. Той е огънятъ на слънцето, огънятъ на живота. При този огънь всичко живѣе, всичко съществува. Ако този огънь изчезне, съ него заедно изчезва и животътъ. Следователно, ако човѣшкиятъ огънь искате да направите вѣченъ, вие заставате на една фалшива философия, която, сама по себе си, не е вѣчна. Едно отъ свойствата на човѣшкия огънь е, че той постоянно се запалва и загасва. Свойство на Божествения огънь е, че като се запали веднѣжъ, никога вече не загасва — той е вѣченъ огънь. Мѣстото около човѣшкия огънь е много малко, тѣсно, вследствие на което се явява споръ между хората, кой да бѣде по-близо до него, кой — отдѣсно на огъня, кой — отлѣво и т. н. Мѣстото около Божествения огънь е неограничено, вследствие на което всѣки може да седне, дето иска. Божествениятъ огънь не създава никакъвъ споръ, никакви недоразумения и противоречия между хората.

Сега направете преводъ на огъня, да видите, на какво представя символъ. Съвременнитѣ хора едва сега сж започнали да изучаватъ огъня на любовта. Тѣ още не сж стигнали до областта, въ която функционира огъня на любовта. Тѣ още не сж достигнали до свѣта, отъ който любовта слиза. Тѣ още не сж разбрали и изучили степенитѣ на този огънь на любовта. Има любовъ, на чийто огънь може да се свари яйце; има любовъ, на чийто огънь може да се свари бобъ; има любовъ, на чийто огънь може да се опече агне; има любовъ, на чийто огънь може да се опече цѣлъ човѣкъ; има любовъ, на чийто огънь човѣкъ може да се стопи, или да обезумѣе. Обаче, има любовъ, на огъня на която човѣкъ може да изживѣе най-голѣмитѣ радости. За да се изпита този огънь, човѣкъ трѣбва да е чистъ.

Сегашнитѣ хора сж дошли до положение, при което трѣбва да се подложатъ на вътрешно чистене. Вътрешното чистене означава отваряне поритѣ на душата. За тази цель човѣкъ трѣбва да диша правилно. Докато човѣкъ се сърди, съмнява, завижда, не може да търпи хората, поритѣ на неговата душа всѣкога ще бѣдатъ затворени. При това състояние човѣкъ всѣкога ще бѣде боленъ; щомъ е боленъ, той ще има криво разбиране, крива философия за живота. Докато човѣкъ е боленъ, единъ следъ другъ лѣкаритѣ ще го посещаватъ, ще му правятъ инжекции, ще му даватъ лѣкарства, и той все ще страда, ще се оплаква отъ живота. —